

Cukrožrút a strojček

Zdravie, Príčinná súvislosť

Na akú neplechu sa kazizúbkovia chystajú dnes? V tejto rozprávke sa vám v hlavnej úlohe predstaví Cukrožrút, ktorý má večnú chuť na sladké. A keďže deti v škole oslavujú narodeniny svojej spolužiačky, Cukrožrút sa už teší na riadnu hostinu. Ale to ešte netuší, čo sa stane...

⌚ 6 min

😊 5+

V obyčajnej detskej škole bol dnes neobyčajný deň. Kučeravá Hanka mala **totiž narodeniny**. Hankini spolužiaci sa všetci do jedného tešili na oslavu. Hankin ocko bol cukrárom a povrávalo sa, že prinesie do školy pravú dúhovú tortu, ozdobenú **čokoládou a ovocím!**

V Škole Baktérií, Hniloby a Rôznej Ďalšej Pliagy tiež zavládol ruch. Bacilky a bacilčky sa na oslavu tešili azda ešte **viac než deti**. Myslíte si, že chceli tiež oslavovať spolu s deťmi? Ale nie! Tak sa vari nevedeli dočkať dúhovej torty? Kdeže!

Bacily, špinky a kazizúbkovia sa zo všetkého najviac tešili na moment, keď bude torta zjedená. Dobre vedeli, čo sa potom stane. Detičkám ostane v ústach plno poprilliepaného cukru: tu fliačik, tam fliačik, a na oslave sa určite nikomu nebude chcieť **umývať si zúbky!** A to vám je veru pre kazizúbkov hotový raj! Malé bacily a špinky už preto netrpezlivo striehli vo svojom kúte a čakali, kým príde ich príležitosť.

Bolo to presne tak, ako čakali. Usmievavá Hanka priniesla do školy tortu v takej veľkej škatuli, že ju sotva uniesla. A keď ju otvorila, deti zhýkli od úžasu: bola **naozaj dúhová!** Farebnú polevu zdobili ružové maliny, oranžové pomaranče, žlté kúsky ananásu, kiwi aj čučoriedky. Až sa z tej nádhere hlava točila!

Aj malým kazizúbkom **sa točili hlavy**: nemohli sa dočkať, kedy Hanka s pomocou pani učiteľky tortu rozkrája a podelí sa so spolužiakmi.

Hankini spolužiaci a spolužiačky ani netušili, čo sa to na nich chystá. Kým detičky hrýzli a chrúmali a mľaskali, kazizúbkovia kradmo vyliezali zo svojho zaprášeného kúta a **chystali sa na útok**.

„Maťko s lícami špinavými od čokolády je môj!“ zrúkol Svaloš, aby mu nikto nevyfúkol jeho úlovok. Bacily vedeli, že Maťkovi sa veľmi nechce umývať si zuby, a pani zubárka mu už musela vyvrátať **dva kazy!**

„Ja si beriem Milku,“ zasyčal Dlháň. Už aj sa rýchlym pohybom ako húsenica plazil k nič netušiacemu dievčatku. „Cukrožrút, poď so mnou! Tam budeme hodovať!“

Ale Cukrožrút len pokrútil hlavou. Mal **vlastný plán**. Namieril si to rovno do predposlednej lavice, kde sedávala Vaneska.

Cukrožrút si všimol niečo, čo ostatné bacily nezbadali: Vaneska mala na zúbkoch strojček. To bola novinka!

„Taký strojček na zuboch, to bude kopa záhybov, **zákutí a zákrut,**“ mädlil si ruky Cukrožrút. „Kúsky sladkej torty sa jej pozachytávajú všade! Obyčajnou kefkou ich Vaneska ani náhodou nezvládne vyčistiť!“ chechtal sa zlovestne.

Keď Vaneska otvorila ústa, aby zjedla poslednú šťavnatú malinu, Cukrožrút **urobil hop!** A už bol prichytený na zúbku.

Poobzeral sa okolo seba. Drôty strojčeka viseli krížom-krážom okolo neho ako lešenie. Cukrožrút sa raz-dva vyšplhal k hornému zúbku, schrúmal trochu cukru, potom zas krížom dolu, kde našiel ďalší **zachytený cukor**.

„Toľko cukru!“ radoval sa. „Tu môžem hodovať celý týždeň!“

A kým sa spokojný Cukrožrút napchával, Vaneska prišla domov. Trochu ju ťažilo svedomie. Hovorila si: „Zjedla som celé dva kúsky torty. Ale mamička vravela, že teraz, keď mám strojček, musím si na zuby dávať veľký pozor. Hlavne, keď jem sladkosti.“

A tak bežala do kúpeľne a vytiahla **zubné kefky**. Počujete dobre - kefky! Mala totiž rovno dve. Okrem tej obyčajnej, červenej, dostala maličkú jednozväzkovú kefôčku, ktorou sa dali čistiť aj drobné plochy okolo strojčeka. Pustila sa teda do čistenia.

„**To hádam nie!**“ povedal si Cukrožrút, keď zbadal, že sa k nemu blíži červená zubná kefka. „Veď ešte nie je večer!“

Nezľakol sa však a zaliezol kamsi za drôt strojčeka. „Tu mi žiadna kefka neublíži.“

Vtom Vaneska vytiahla jednozväzkovú kefôčku a dala sa do čistenia miest okolo strojčeka. Cukrožrút dostal **riadny štuchanec!** Toto veru nečakal!

„Čo to má byť?“ zhrozil sa. Rozutekal sa po strojčekovom lešení ako opica, ale drobná kefka dosiahla všade. Prešla každú škáru, vyčistila každý kút a **neustále ho naháňala.**

Cukrožrút skúšal všetky svoje triky: zavesil sa dolu hlavou, ohol sa ako gumená hračka, dokonca **urobil aj salto!**

Vtedy Vaneska kefku odložila. Cukrožrút, celý spotený, visel za jednu ruku z kovového lešenia. „Zvládol som to,“ vzdychol z posledných síl.

Nevidel však, že Vaneska si medzitým naliala do pohárika trochu čistej vody. Odrazu prišla odkiaľsi veľká vlna a Cukrožrúta **celého spláchla.** Darmo kričal, darmo sa čertil, vlna ho unášala kamsi preč.

Vaneska, spokojná, že má čisté zúbky, sa bežala opäť hrať. Ani netušila, že v umývadle nechala vyplúteného a sklamaného Cukrožrúta, ktorý mal už **načisto po hostine.**